

ЗМІНИ ПОКАЗНИКІВ КРОВІ ЗА ТЕРМІЧНИХ ОПІКІВ У КІШКИ

Кючюксарач Н.

Науковий керівник: Данкевич Н.І.

Одеський державний аграрний університет, Одеса, Україна
dankevych82@gmail.com

Вступ. Опіки (лат. combustio, o-nis f – згорання, спалення) – ушкодження тканин організму, яке виникає внаслідок місцевої дії ушкоджувального фактора: переважно високої температури, а також деяких хімічної речовин, електричного струму чи іонізуючого випромінювання.

За етіологічною ознакою розрізняють термічні, хімічні, електричні та променеві опіки; за обставинами, при яких відбувся опіки, вони бувають виробничими, побутовими і воєнного часу. Для характеристики ураження тканин прийнято використовувати чотириступеневу класифікацію 1960 р. Відповідно до неї опіки I ступеня вважається поверхневе ураження шкіри, яке характеризується її почервонінням; до опіки II ступеня – більш глибокі ушкодження шкіри з утворенням на її поверхні пухирів; опіки III ступеня підрозділяються на дві групи – А і Б (при опіках IIIА ступеня виникає частковий некроз шкіри зі збереженням камбіальних елементів дерми, а при опіках IIIБ ступеня некроз шкіри поширюється на всю її товщу); опіки IV ступеня характеризуються змертвінням шкіри і більш глибоко розташованих тканин.

Вплив термічних опіків на організм тварин все ще потребує детальних досліджень. Важливо враховувати вплив дії високої температури, який викликає термічний опік, і проявляється у всіх видів тварин по різному. В даній роботі було досліджено результати аналізу крові кішки з термічним опіком II ступеня, відмічалось низьке зниження кількості еритроцитів і гемоглобіну, а також підвищення кількості тромбоцитів, лейкоцитів та креатину.

Мета дослідження. Дослідити аналіз крові кішки з термічними опіком II ступеня.

Матеріали та методи. Об'єктом дослідження стала кішка віком 6 років, яку привезли до ветеринарної клініки «Планета Звірів» с. Крижанівка4, Одеської області. Було проведено збір анамнезу, клінічний огляд, який включав: термометрію, пальпацію, аускультацию. Для підрахунку площі пошкодження користувалися "правилом дев'яток". Після огляду був встановлений діагноз термічний опік шкіри II ступеня.

Для визначення змін у крові за період лікування провели загальний аналіз крові (ЗАК) та біохімічний аналіз крові (БАК). Забір крові здійснювали з передньої підшкірної вени передпліччя для проведення ЗАК та БАК. Для БАК використовували пробірки з активатором згорання та гелем. Кров досліджували на такі показники: ШОЕ, кількість еритроцитів, лейкоцитів, тромбоцитів, гемоглобіну, а також рівень сечовини, креатиніну, АЛТ, АСТ, тропоніну.

Результати дослідження. З результатів ЗАК було встановлено, що в перший день після отримання термічного опіку кількість еритроцитів та гемоглобіну різко знижується, що пов'язано з внутрішньосудинним нагріванням крові під час травми та гемолізом еритроцитів, а також з розвитком системної запальної відповіді. На 3-й день підвищуються показники ШОЕ, лейкоцитів та тромбоцитів, що пов'язано з розвитком імунної відповіді. На 20-й день лікування всі показники приходять у норму, крім показників кількості еритроцитів та гемоглобіну, це пов'язано із тривалістю життя цих клітин (близько 120 днів).

При дослідженні БАК встановили, що підвищується рівень сечовини та креатиніну в перший день одержання опікової рани, що говорить про порушення обмінних процесів в організмі. Дані показники приходять у фізіологічну норму до 14-го дня. Ферменти печінки та

серця АСТ та АЛТ у перший день перебували на верхній межі норми, значних відхилень не спостерігалось. Білок серцевого м'яза – тропонін перебував у межах норми. З цих показників можна визначити, що за термічного опіку шкіри II ступеня тварина не відчула сильний стрес, який міг би негативно позначитися на роботі серцево-судинної системи та призвести до інфаркту та загрожувати життю тварини.

Висновки. Таким чином, у кішки, яка отримала термічний опік шкіри II ступеня, спостерігалось зниження кількості еритроцитів та гемоглобіну в першу добу після отримання опіку, ці показники були занижені і до 20 дня лікування. Також відзначалось підвищення кількості лейкоцитів, тромбоцитів на 3-й день та зниження цих показників до 14-го дня лікування. Показники АСТ, АЛТ та тропоніну знаходилися в межах фізіологічної норми.

ПОХОДЖЕННЯ ДЕЯКИХ АНАТОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ

Лущик А.С.

Науковий керівник: Захар'єв А.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
ariana.lushchik@gmail.com

Вступ. Сучасна Міжнародна Ветеринарна Анатомічна Номенклатура (Nomina Anatomica Veterinaria) включає більше понад 9 000 термінів, які позначають макроскопічні анатомічні утворення у тілі тварин різних видів.

Початок формування цієї термінології визнаної фахівцями усього Світу відбувся на I-му засіданні Міжнародної асоціації ветеринарних анатомів, яке відбулося у місті Фрейбург у 1957 році.

Перше видання Міжнародної ветеринарної номенклатури вийшло у світ у 1968 р. Остання V-та редакція була прийнята у 2005 році. Того ж року була видана Міжнародна Ветеринарна Анатомічна Номенклатура українською, латинською та англійською мовами.

Анатомічна термінологія формувалася протягом двох з половиною тисячоліть, спочатку вона значно ускладнювалася. У якості прикладу можна навести той факт, що на кінець XIX ст. у тілі людини нараховували більше 50 000 термінів, які позначали макроскопічні структури. Після систематизації у XX ст. вона набула сучасного вигляду. Анатомічні терміни у ветеринарній медицині часто є запозиченими з медичної анатомічної термінології, деякі з них мають цікаву історію утворення.

Мета дослідження. Систематизувати окремі старовинні анатомічні терміни за їх походженням.

Матеріали та методи. Матеріалом для дослідження стала ветеринарна анатомічна номенклатура, словники морфологічних термінів, наукові публікації з семантичного аналізу анатомічних термінів. Основними методами обробки інформації були порівняльний метод та метод аналізу.

Результати дослідження. Виконуючі дослідження ми обрали кілька часто уживаних анатомічних термінів, які звучать як терміни-аналоги, позначають об'єкти, з якими людина повсякденно стикалася у різних історичних періодах.

За походженням ми сформуvalи наступні групи анатомічних термінів:

I. Терміни, походження яких пов'язано з тваринами;

II. Терміни, походження яких пов'язано з рослинами;